

kan jo se, at når der skal tjenes penge, så bliver man, som en tidligere taler har sagt det, oversvømmet af lobbyister; og har man ikke, i hvert fald som parlamentariker eller som borger, nogle redskaber, nogle muligheder, nogle organisationer, der kan hjælpe en, er man ærligt talt på herrens mark.

Jeg synes, det er et glimrende lovforslag. Jeg medgiver, at det er tungt læsestof, men jeg kan slet ikke forstå, at det skulle være et umuligt tidspunkt at fremkomme med det. Det er klart, at Det Radikale Venstre støtter forslaget fuldstændigt.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg vil gerne sige til fru Vibeke Peschardt, at der i hvert fald var noget nyt i denne her tale: Det er første gang, at jeg i forbindelse med det her lovforslag med samtlige høringssvar, og jeg erkender, at det er en ordentlig stak, er stødt på, at nogen mener, at så svært og indviklet er det altså heller ikke.

Jeg kan se det som en fuldstændig gennemgående figur i alle høringssvarene. Ja, selv i direktøren for Miljøstyrelsen, Steen Gades, indlæg i dag i Politiken er det helt klart, at også han siger, at det er meget svært stof, det er meget tungt stof, og derfor er det også meget svært, når Danmark skal gå foran alle andre.

Jeg må i hvert fald have lov til at spørge fru Vibeke Peschardt, om det er sådan, at vi i udvalget kan få en tilkendegivelse fra den radikale miljøordfører om, at vi sammen bør bestræbe os på at gøre det betydelig mere enkelt. Det er da i hvert fald et ædelt mål at have, at man vil gå i gang med at gøre det mere enkelt; nøjagtig som alle høringssvarene lægger op til.

(Kort bemærkning).

Helga Moos (V):

Jeg synes, at fru Vibeke Peschardt skulle tænke over de der grønne organisationer. Hvad er det i virkeligheden for nogen? Det er jo ikke andet end sådan nogle statsstøttede lobbyister. De får jo penge fra staten under den grønne fond, og så inviterer de vennerne indenfor som medlemmer, og så kører de derudad.

Det har da ikke noget med sådan noget særligt uskyldigt at gøre. De skal da ikke have fortrin frem for andre borgere, bare fordi de har en eller anden særlig evne til at organisere for statens midler.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Jeg skal medgive fru Vibeke Peschardt, at der er meget stof i denne sag, og jeg skal straks indrømme, at jeg ikke i alle detaljer hverken har forstået eller læst alt. Jeg vil gerne se dem, som behandler sagerne til daglig herinde, der vil påstå, at de har haft mulighed for at nå det.

Jeg vil også gerne sige, at den høringsfrist, der i øvrigt var på det her område, var bemærkelsesværdig kort, når man tænker på, at det er en Århuskonvention, som handler om god mulighed for at komme ind og præge debatten osv. Den periode levede i virkeligheden ikke særlig godt op til den ånd, der er i Århuskonventionen.

Så vil jeg gerne spørge fru Vibeke Peschardt, om ikke fru Vibeke Peschardt synes, der kunne være en vis idé i, at Folketinget udtalte sig positivt om det her og så ventede en smule og lod den fælles debat, der skal til ved en EU-ratificering, indgå i det her, inden vi over hals og hoved går i gang med det, for så vigtigt er det altså heller ikke. Og demokratiet fandt jeg ud af at De Radikale går ind for.

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Til hr. Hans Christian Schmidt: Jeg sagde sådan set, at det var svært stof, og det mener jeg også at det er. Men det kan altså lade sig gøre med mange timers læsning at finde ud af, hvad der står. Jeg indrømmer, at det er vanskeligt stof, men det er jo ikke sværere, end at folketingsmedlemmer kan finde ud af, hvad der står, hvis de i øvrigt kan tygge sig igennem det hele.

Så til fru Helga Moos: Jeg må indrømme, at det med de statsstøttede organisationer forstod jeg slet ikke. Jeg mener, at Danmarks Naturfredningsforening er en privat forening med måske 300.000 betalende medlemmer, og jeg mener, at den er totalt selvkørende, og det er i hvert fald en af de mere markante organisationer. Det kan godt være, at der er andre, der får noget statsstøtte, og det synes jeg er helt i orden, for det er faktisk svært at dæmme op for hele summen af storindustrien, og det er også svært at være almindelig borger og komme til orde selv i miljøsager.

Til hr. Ebbe Kalnæs: Jeg må indrømme, at jeg ikke rigtig fandt ud af, hvad spørgsmålet gik ud på, men jeg vil sige, at EU-landene jo altså har tiltrådt konventionen, og hvis der er noget, jeg